

32000D0375

L 138/1

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

9.6.2000.

PADOMES LĒMUMS
(2000. gada 29. maijs)
par to, kā apkarot bērnu pornogrāfiju interneta tīklā
(2000/375/TI)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 34. panta 2. punkta c) apakšpunktu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Austrijas Republikas iniciatīvu,

ievērojot Eiropas Parlamenta 1996. gada 19. septembrī pieņemto rezolūciju par nepilngadīgajiem, kas ir vardarbības upuri ⁽²⁾, 1996. gada 12. decembrī pieņemto rezolūciju par pasākumiem, lai aizsargātu nepilngadīgos Eiropas Savienībā ⁽³⁾, 1997. gada 24. aprīlī pieņemto rezolūciju attiecībā uz Kopienas paziņojumu par prettiesisku un kaitīgu saturu interneta tīklā ⁽⁴⁾ un 1997. gada 6. novembrī pieņemto rezolūciju attiecībā uz Komisijas paziņojumu par bērnu iesaistīšanas prostitūcijā apkarošanu un attiecībā uz atgādni par Eiropas Savienības ieguldījumu seksuālas vardarbības pret bērniem un bērnu seksuālas izmantošanas novēršanā ⁽⁵⁾,

paturot prātā deklarāciju un rīcības programmu, par ko vienprātīgi vienojušies delegāti Pasaules kongresā pret bērnu seksuālu izmantošanu komerciālā nolūkā, kas notika 1996. gada augustā Stokholmā, un paturot prātā secinājumus un ieteikumus, kas iegūti turpmākā Eiropas konferencē, kura notika pēc Pasaules kongresa 1998. gada aprīlī Strasbūrā;

paturot prātā Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvenciju, kas pieņemta 1950. gada 4. novembrī, Romā, un jo īpaši tās 2. pantu, 3. pantu un 10. panta 2. punktu,

atsaucoties uz Eiropas Konvenciju par bērnu tiesību ievērošanu, kas pieņemta 1996. gada 25. janvārī Strasbūrā, un jo īpaši tās 1., 6., 7., 8., 9., 10., 11., 12. un 15. pantu;

ņemot vērā Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju, ko ANO Ģenerālā Asambleja ir pieņēmusi savā Rezolūcijā 217 A (III) 1948. gada 10. decembrī, Parīzē, un jo īpaši tās 2., 3., 7., 25. un 26. pantu;

atsaucoties uz 1989. gada 20. novembra Konvencijas par bērna tiesībām 34. pantu;

paturot prātā Padomes Vienoto rīcību 96/700/TI (1996. gada 29. novembris), ar ko izveido veicināšanas un apmaiņas programmu personām, kuras atbild par cilvēku tirdzniecības un bērnu seksuālas izmantošanas apkarošanu ⁽⁶⁾;

paturot prātā Padomes un dalībvalstu valdību pārstāvju, kas apvienojas Padomē, 1997. gada 17. februāra Rezolūciju par prettiesisku un kaitīgu saturu interneta tīklā ⁽⁷⁾;

paturot prātā Padomes Vienoto rīcību 97/154/TI (1997. gada 24. februāris) par darbībām, lai apkarotu cilvēku tirdzniecību un bērnu seksuālu izmantošanu ⁽⁸⁾;

paturot prātā Padomes Lēmumu (1998. gada 3. decembris), ar ko papildina definīciju noziegumam "cilvēku tirdzniecība" Eiropas Konvencijas pielikumā ⁽⁹⁾, un ņemot vērā 1998. gada 3. decembra Deklarāciju, ko apstiprinājusi Padome;

⁽¹⁾ Atzinums sniegts 2000. gada 11. aprīlī (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts).

⁽²⁾ OV C 320, 28.10.1996., 190. lpp.

⁽³⁾ OV C 20, 20.1.1997., 170. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 150, 19.5.1997., 38. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 358, 24.11.1997., 37. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 322, 12.12.1996., 7. lpp.

⁽⁷⁾ OV C 70, 6.3.1997., 1. lpp.

⁽⁸⁾ OV L 63, 4.3.1997., 2. lpp.

⁽⁹⁾ OV C 26, 30.1.1999., 21. lpp.

ņemot vērā ieteikumu, ko Padome 1998. gada 24. septembrī pieņēmusi par Eiropas audiovizuālās un informācijas pakalpojumu nozares konkurētspējas attīstību, veicinot nacionālos satvarus, kuru mērķis ir panākt pielīdzināmu un efektīvu mazgadīgo personu un cilvēku cieņas aizsardzības līmeni ⁽¹⁾;

atsaucoties uz Padomes 1997. gada 28. aprīlī pieņemto rīcības plānu, lai apkarotu organizēto noziedzību ⁽²⁾, ko 1997. gada jūnijā apstiprinājusi Eiropadomes sanāksme Amsterdamā, un atsaucoties uz G8 desmit principiem attiecībā uz noziedzību, izmantojot augstās tehnoloģijas, kurus Padome ir pieņēmusi zināšanai savā 1998. gada 19. marta sanāksmē, kā arī atsaucoties uz Eiropadomes 1998. gada 11. un 12. decembrī Vinē pieņemto ieteikumu nodrošināt Eiropas un starptautiska mēroga bērnu aizsardzības iniciatīvās paveiktā darba efektīvu kontroli, īpaši attiecībā uz bērnu pornogrāfiju interneta tīklā;

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. 276/1999/EK (1999. gada 25. janvāris), ar ko pieņem Kopienas vairākgadu rīcības plānu attiecībā uz interneta tīkla drošākas izmantošanas veicināšanu, apkarojot prettiesiska un kaitīga satura izplatīšanu globālajos tīklos ⁽³⁾;

atsaucoties uz Padomes Kopējo nostāju 1999/364/TI (1999. gada 27. maijs), kas attiecas uz Eiropas Padomē notikušajām sarunām saistībā ar konvencijas projektu par kibernetiskajiem ⁽⁴⁾;

tā kā cilvēku tirdzniecība un bērnu seksuāla izmantošana ir smags cilvēka pamattiesību un jo īpaši cilvēka cieņas pārkāpums;

apzinoties, ka seksuāla vardarbība pret bērniem un bērnu pornogrāfijas materiāla ražošana, apstrāde, glabāšana un izplatīšana var būt nopietns starptautiskas organizētās noziedzības veids, kura apmēri Eiropas Savienībā rada arvien lielākas bažas;

parliecībā, ka būtiska nozīme ir cieņai pret bērnu fizisko un emocionālo neaizskaramību un seksuālas izmantošanas upuru aizsardzībai, un tai jābūt Eiropas Savienības uzmanības centrā;

apzinoties vajadzību pēc turpmākiem Savienības pasākumiem ar mērķi veicināt interneta tīkla drošu lietošanu;

lai novērstu un apkarotu bērnu seksuālu izmantošanu un jo īpaši bērnu pornogrāfijas materiāla ražošana, apstrādi, izplatīšanu un glabāšanu, izmantojot interneta tīklu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

1. Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. 276/1999/EK, un lai pastiprinātu pasākumus ar mērķi novērst un apkarot bērnu pornogrāfijas materiāla ražošana, apstrādi, glabāšanu un izplatīšanu un veicināt šajā jomā izdarītu noziedzīgu nodarījumu efektīvu izmeklēšanu un saukšanu pie atbildības par tiem, dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai mudinātu internetatīkla lietotājus tieši vai netieši informēt tiesību aizsardzības iestādes par iespējamu bērnu pornogrāfijas materiāla izplatīšanu interneta tīklā, ja viņi tādu materiālu atrod. Interneta tīkla lietotājus informē par veidiem, kā nodibināt sakarus ar tiesību aizsardzības iestādēm vai vienībām, kam ir īpaši labi sakari ar tiesību aizsardzības iestādēm, lai tās varētu pildīt savu uzdevumu novērst un apkarot bērnu pornogrāfiju interneta tīklā.

2. Ja vajadzīgs, un ņemot vērā katras dalībvalsts administratīvo struktūru, tādi pasākumi, lai veicinātu efektīvu šajā jomā izdarītu noziedzīgu nodarījumu izmeklēšanu un saukšanu pie atbildības par tiem, var būt īpašu vienību izveide tiesībaizsardzības iestāžu struktūrā ar vajadzīgo kompetenci un resursiem, lai ātri izskatītu informāciju par iespējamo bērnu pornogrāfijas materiāla ražošana, apstrādi, izplatīšanu un glabāšanu.

⁽¹⁾ OV L 270, 7.10.1998., 48. lpp.

⁽²⁾ OV C 251, 15.8.1997., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 33, 6.2.1999., 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 142, 5.6.1999., 1. lpp.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka tiesību aizsardzības iestādes operatīvi rīkojas, kad tās ir saņēmušas informāciju par iespējamo bērnu pornogrāfijas materiāla ražošanu, apstrādi, glabāšanu un izplatīšanu. Tiesību aizsardzības iestādes rīcību var atlikt, ja un tik ilgi, kamēr tas ir nepieciešams saskaņā ar operatīvo plānu, piemēram, lai identificētu tos, kas ir vainojami noziedzīgajā darbībā, vai grupējumus (bērnu pornogrāfijas tīkli).

2. pants

1. Dalībvalstis nodrošina cik vien iespējams plašu un ātru sadarbību saskaņā ar pastāvošo vienošanos un nolīgumiem, lai veicinātu ar bērnu pornogrāfiju interneta tīklā saistītu nodarījumu efektīvu izmeklēšanu un saukšanu pie atbildības par tiem.

2. Lai nodrošinātu savlaicīgu un efektīvu reakciju uz šādiem nodarījumiem, dalībvalstis dara savstarpēji zināmus jau nodibinātus kontaktpunktus, kurā visu diennakti ir labi informēts personāls, kā arī īpašās vienības, kuras ir minētas 1. panta 2. punktā un kuras var izmantot informācijas apmaiņai un turpmākiem kontaktiem starp dalībvalstīm. Šiem mērķiem var izmantot arī kontaktpunktus, kurus dalībvalstis ir izveidojušas citu pienākumu veikšanai. Tāpat arī izmanto esošos saziņas kanālus, piemēram, Eiropolu un Interpolu.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka Eiropols tā pilnvaras robežās ir informēts par domājamiem bērnu pornogrāfijas gadījumiem.

4. Dalībvalstis, attiecīgi sadarbojoties ar Eiropolu, izskata iespēju organizēt regulāras tādu kompetento iestāžu tikšanās, kas specializējas bērnu pornogrāfijas apkarošanā interneta tīklā, lai veicinātu vispārēju informācijas apmaiņu, situācijas analīzi un operatīvo pasākumu koordināciju.

5. Katra dalībvalsts paziņo Padomes Ģenerālsekretariātam par tās organizatorisko vienību vai vienībām, kas darbojas kā kontaktpunkti saskaņā ar šā panta 2. punktu. Ģenerālsekretariāts informē visas pārējās dalībvalstis par šiem kontaktpunktiem.

3. pants

Dalībvalstis iesaistās konstruktīvā dialogā ar rūpniecības nozari un pārbauda attiecīgus brīvprātīgus vai juridiski saistošus pasākumus, lai likvidētu bērnu pornogrāfiju interneta tīklā. Jo īpaši dalībvalstis apmainās pieredzē par visu to pasākumu efektivitāti, ko tās ir veikušas, lai likvidētu bērnu pornogrāfiju interneta tīklā. Šajā sakarā dalībvalstis pārbauda turpmāk tekstā minētos pasākumus, saskaņā ar ko interneta tīkla operatoru pienākums būtu:

- a) konsultēt 1. panta 1. punktā minētās kompetentās vienības vai 1. panta 2. punktā minētās vienības par bērnu pornogrāfijas materiālu, par kuru tās ir informētas vai par kuru tām ir zināms un kurš ir izplatīts ar šo operatoru starpniecību;
- b) izņemt no aprites bērnu pornogrāfijas materiālu, par kuru tās ir informētas vai par kuru tām ir zināms un kurš ir izplatīts ar to starpniecību, ja vien kompetentās iestādes nav paredzējušas citādi;
- c) saskaņā ar Padomes 1995. gada 17. janvāra rezolūciju par elektrosakaru likumīgu pārtveršanu ⁽¹⁾, lai aizturētu informāciju par datu plūsmu, attiecīgā gadījumā, ja tas ir tehniski iespējams — jo īpaši, lai sauktu pie atbildības, ja ir aizdomas par seksuālu vardarbību pret bērniem, un bērnu pornogrāfijas ražošanas, apstrādes un izplatīšanas gadījumos — uz laiku, ko var paredzēt piemērojamos valsts tiesību aktos, atļaut minēto informāciju darīt pieejamu iestāžu, kas veic kriminālvajāšanu, pārbaudei saskaņā ar piemērojamajiem procesuālajiem noteikumiem;
- d) izveidot savas kontroles sistēmas bērnu pornogrāfijas materiāla ražošanas, apstrādes, glabāšanas un izplatīšanas apkarošanai.

4. pants

Dalībvalstis regulāri pārbauda, vai tehnoloģijas attīstības rezultātā kriminālprocesuālajos tiesību aktos jāizdara izmaiņas, lai saglabātu bērnu pornogrāfijas interneta tīklā apkarošanas efektivitāti, respektējot to pamatprincipus, un, ja vajadzīgs, šim nolūkam ierosina izstrādāt attiecīgus jaunus tiesību aktus.

⁽¹⁾ OV C 329, 4.11.1996., 1. lpp.

5. pants

Dalībvalstis, sazinoties ar ražotājiem, sadarbojas, daloties pieredzē un cik vien iespējams veicinot filtru vai citu tādu tehnisku līdzekļu ražošanu, kas ļauj novērst un atklāt bērnu pornogrāfijas materiāla izplatīšanu.

6. pants

1. Padome izvērtē, kādā apmērā dalībvalstis ir pildījušas to saistības saskaņā ar Vienoto rīcību 97/154/TI un kādā apmērā šajā lēmumā ierosinātie pasākumi ir bijuši efektīvi.

2. Šā panta 1. punktā minēto izvērtēšanu veic saskaņā ar Padomes Vienoto rīcību 97/827/TI (1997. gada 5. decembris), ar ko izveido mehānismu, lai izvērtētu starptautisko saistību cīņai pret organizēto noziedzību piemērošanu un īstenošanu valsts līmenī ⁽¹⁾, ievērojot šo:

a) izvērtēšanas grupas sastāv no diviem ekspertiem;

b) izvērtēšanu uz vietas veic tā, lai izvairītos no apgrūtināšām procedūrām.

3. Vienotās rīcības 97/154/TI IV sadaļas B. punktā norādīto novērtējumu neveic. To aizstāj ar šā panta 2. punktā minēto izvērtējumu.

4. Pamatojoties uz informāciju, kas izvērtēšanas gaitā saņemta saskaņā ar 2. punktu, Padome pārbauda jebkādas turpmākos pasākumus, ko tā var uzskatīt par nepieciešamiem, lai bērnu pornogrāfijas un bērnu seksuālas izmantošanas apkarošana būtu vēl efektīvāka.

7. pants

Šo lēmumu piemēro attiecībā uz Gibraltāru.

8. pants

Dalībvalstīs šajā lēmumā iekļautos pasākumus īsteno vēlākais 2000. gada 31. decembrī.

Briselē, 2000. gada 29. maijā

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

A. COSTA

⁽¹⁾ OV L 344, 15.12.1997., 7. lpp.